

บทที่ ๖

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

6.1 สรุป

6.1.1 สภาพการณ์ทั่วไป

สภาพการณ์ทั่วไปของเขตกรุงเทพมหานครสัตว์ป่าสาธารณะ จากการเข้าไปปฏิบัติงานในพื้นที่ ทำการศึกษาข้อมูลสภาพแวดล้อมทั่วไปทั้งการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านบริหาร และ ปฏิบัติงานภาคสนาม ตลอดจนการสัมภาษณ์ประชาชนในพื้นที่พบว่า สถานการณ์การลักลอบตัดไม้ในพื้นที่ป่าสาธารณะที่ผ่านมาสร้างความเสียหายแก่ทรัพยากรป่าไม้ในเขตกรุงเทพมหานครสัตว์ป่าสาธารณะ โดยถูกลักลอบตัดฟันไปจำนวนไม่น้อยกว่า ๕,๔๐๕ ตัน แต่ยังไม่ได้ทำการประเมินความเสียหายของทรัพยากรป่าไม้ และ สิ่งแวดล้อม

พื้นที่ป่าสาธารณะ ตามความเข้าใจของบุคคลทั่วไปประกอบด้วย

1. อุทยานแห่งชาติสาธารณะ พื้นที่จำนวน ๔๕๐,๙๕๐ ไร่
 2. เขตกรุงเทพมหานครสัตว์ป่าสาธารณะ พื้นที่จำนวน ๕๔๖,๘๗๕ ไร่
 3. ป่าสงวนแห่งชาติสาธารณะ พื้นที่จำนวน ๑๔๑,๑๗๕ ไร่
- รวมพื้นที่ทั้งหมด ๑,๑๓๙,๐๐๐ ไร่

1. พฤติกรรมแห่งการกระทำผิด มีการกระทำเป็นขบวนการระหว่างนายทุน พ่อค้า ผู้มีอิทธิพลฝ่ายการเมือง และ ข้าราชการบางฝ่าย บางคน ให้ความร่วมมือด้วยวิธีการที่แบบปล ก็จะช่องกับผลประโยชน์ที่มีอยู่ค่าน้ำตก

2. อาศัยสถานการณ์แวดล้อมต่างๆ เช่น สถานการณ์การสูญเสียตามแนวชายแดนไทย - พม่า และ ช่วงเวลาที่มีการอนุญาตให้มีการนำเข้าไม้จากประเทศพม่าทางจุดผ่านแดนบ้านแม่สามแอบ และ บ้านเสาหิน ซึ่งผ่านพื้นที่ป่าสาธารณะ

3. ลักษณะของการกระทำผิดเกินขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ฝ่ายเดียว ที่จะควบคุมสถานการณ์ได้

4. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ป่ามีบทบาทของการมีส่วนร่วมในการกระทำผิดและการมีส่วนร่วมในการป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้จำนวนมาก

5. ปัจจุบันสถานการณ์การลักลอบตัดไม้ย่างเป็นขบวนการในพื้นที่ป่าที่รับผิดชอบของเขตกรุงเทพมหานครสัตว์ป่าสาธารณะ ได้ยุติลงโดยสิ้นเชิง

6.1.2 สภาพปัจจุบัน

1. สถานการณ์การสู้รบทามแนวชายแดนไทย-พม่า ด้านทิศตะวันตก ตามลำน้ำสาละวินจนสุดชายแดนบริเวณดอยผาดัง หากเกิดการสู้รบระหว่างทหารรัฐบาลพม่า และ กองกำลังชนกลุ่มน้อยทำให้เกิดความไม่สงบภัยแก่ชีวิต และ ทรัพย์สินของทางราชการ ในกรอบครัวๆ ตามครัวๆ ตามแนวตามลำน้ำสาละวิน

- มีผู้หลบภัยจากการสู้รบ มาอาศัยอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบริเวณแม่น้ำสาละวินและพื้นที่ใกล้เคียง มักจะทำการบุกรุกเพื่อถางป่าเพื่อทำการเพาะปลูก และ กระทำผิดต่อพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535
- การค้ายาหารพน้ำ ริบฟังแม่น้ำสาละวิน จำนวน 2 แห่ง ตรงข้ามกับพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า มักจะยิงปืนยุ่งเรือลาดตระเวน ของเจ้าหน้าที่เขตขณะที่ออกปฏิบัติงานอยู่เสมอ ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่กล้าออกปฏิบัติงานตามลำน้ำสาละวิน

2. ขาดความร่วมมือกับชาวบ้านที่อาศัยอยู่ตามชุมชนต่างๆ ทั้งในเขตฯ และตามแนวเขตฯ เกี่ยวกับการแจ้งข้อมูลข่าวสารการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ ชาวบ้านยังมีความยากจนได้รับการศึกษาน้อย ไม่สามารถสื่อภาษาโดยใช้ภาษาไทย หรือ ภาษาพื้นเมืองเนื่องเหลือได้ ให้ความสำคัญต่อปัญหาทรัพยากรธรรมชาติน้อย สนใจแต่การทำนาเก็บเลี้ยงปากเลี้ยงท้องมากกว่า

3. เส้นทางคนนาคม ภายในพื้นที่ทุรกันดาร ระยะทางส่วนใหญ่ใช้ในการปฏิบัติงานตามลำน้ำสาละวิน

4. ระบบการติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงานของเขตฯ ยังไม่คือพอ

- ขาดวิทยุรับ - ส่ง ระบบ VHF/FM ขนาดกำลังส่ง 60-100 วัตต์ ประจำหน่วยพิทักษ์ป่าต่างๆ
- ขาดวิทยุมือถือ ระบบ VHF/FM ขนาด 5 วัตต์ ประจำหน่วยพิทักษ์ป่าต่างๆ
- ไม่มีสถานีแม่ข่าย (Base Station) ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า สำหรับติดต่อกับหน่วยพิทักษ์ป่าในสังกัด

5. ขาดยานพาหนะ เครื่องมือ อุปกรณ์ และงบประมาณในการซักลากไม้ของกลาง ในการพิทักษ์ตรวจสอบการกระทำผิดที่ได้ของกลางเป็นไปไม่ท่อน

6. สำนักงานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสาละวิน ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่รับผิดชอบเกิน 20 กิโลเมตร ทำให้การควบคุมบังคับใช้ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 ไม่สามารถใช้บังคับได้ เช่น การจัดการกับไม้ของกลาง และ การลักลอบล่าสัตว์ป่า ในพื้นที่ที่สำนักงานตั้งอยู่

6.1.3 แผนปฏิบัติการป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วมของชุมชนในเขต รักษาพันธุ์สัตว์ป่าสาระวิน

จากผลของการศึกษาผู้วิจัยได้พบว่า สภาพปัญหาแวดล้อมที่นำไปปัญหาที่สำคัญ
 เช่นการสูญเสียห่วงโซ่อุปทานทางธรรมชาติ และ กองกำลังชนกลุ่มน้อย เป็นปัญหาของต่างประเทศที่
 เรื่องรังเป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องยาวนาน แต่มีผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้ของไทยค่อนข้างมาก ถึง
 แม้ว่าในปัจจุบันการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นก็ตาม

ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้เสนอการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้
 แบบมีส่วนร่วมของชุมชนในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสาระวิน ดังนี้

1. แผนงานป้องกันและปราบปราม
2. แผนงานสร้างจิตสำนึก
3. แผนงานสำรวจวัดที่อยู่อาศัยและที่ทำการ
4. แผนงานพนวกพื้นที่เพิ่มเติม

แผนปฏิบัติการป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ ทั้ง 4 แผนงาน ที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อ^{เพื่อ}
 เป็นแนวทางปฏิบัติงานให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสาระวิน ในอันที่
 จะดำเนินการร่วมกับชุมชนที่สำคัญยิ่ง ในระบบนิเวศสิ่งแวดล้อม ให้คงอยู่อย่างยั่งยืนตลอด^{ไป}

6.2 อภิปรายผล

การศึกษาระดับนี้ ทำให้ทราบสถานการณ์ที่นำไปของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสาระวิน ข้อมูล
 พื้นฐานในแง่ มุ่งที่หลากหลายของชุมชนในพื้นที่ศึกษาทั้งวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี
 ของชนเผ่าที่อาศัยอยู่ ได้แก่ ชนเผ่ากะเหรี่ยง และไทยใหญ่ ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ทຽวกันดารติดแนว
 ชายแดนที่มีการสูญเสียของกองกำลังชนกลุ่มน้อย และทหารpmg รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการป้อง
 กันรักษาทรัพยากรของประชาชนในพื้นที่

6.2.1 ความเสียหายของทรัพยากรป่าไม้ โดยเฉพาะความเสียหายของไม้สักที่ถูกลักลอบ
 ตัดพื้นเป็นไม้ชุงเพื่อนำไปจำหน่ายเป็นสินค้าที่สามารถตรวจสอบความเสียหายในเบื้องต้น สำหรับ
 ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสาระวิน สามารถสำรวจบัน陀โลดได้จำนวน 5,405 ตอ และในพื้นที่ป่า
 สงวนแห่งชาติสาระวิน ที่ติดกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าท้องที่ดำเนินการในจำนวน 150 ตอ รวม
 ทั้งสิ้นจำนวน 5,555 ตอ ปรากฏว่าจำนวน 5,130 ตอ หรืออัตรารอยละ 95 ที่สำรวจพบใน
 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เป็นการกระทำผิดที่เกิดขึ้นตามลำหัวยรินฝั่งแม่น้ำสาระวิน ดังนั้นจึง
 สันนิษฐานได้ว่า ไม้สักจะต้องถูกตัดเป็นห่อนจากฝั่งไทยใช้ช่างลาภลงสู่แม่น้ำสาระวินผูกแพข้าม

ไปยังฝั่งพม่า เสียภาษีให้แก่ประเทศพม่าทำให้เป็นไม้พม่า แล้วนำกลับมา herein ฝั่งที่บ้านแม่สามและโดยผ่านพิธีการทางศุลกากร แล้วขนส่งโดยทางรถขนค้าไปยังจุดหมายที่ต้องการ

6.2.2 สภาพความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของชาวบ้านที่ตั้งชุมชนอยู่ตามแนวชายแดนที่มีการสู้รบทองชนกลุ่มน้อยทำให้ได้รับผลกระทบอย่างมากทั้งด้านความปลอดภัย และด้านมนุษยธรรม ซึ่งมีความสัมพันธ์กันทางเพื่อพันธุ์รวมทั้งความเป็นเครือญาติที่ต้องให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หลุนหนีภัยจากการสู้รบอยู่เสมอ จากความเสี่ยงภัยดังกล่าวจึงทำให้ชาวบ้านมองเห็นว่าเป็นภัยใกล้ตัวที่เห็นชัดเจนว่าเป็นปัญหาที่สำคัญกว่าปัญหาการทำลายทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อคนเองอย่างทันทีทันใด ชาวบ้านส่วนใหญ่จะซึ้งเชื่ออยู่ได้ว่าการทำลายทรัพยากรป่าไม้ ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ ส่วนแต่เป็นการกระทำสำหรับเลี้ยงพืชได้ในแต่ละปี และใช้เลี้ยงผู้ใน أيامเงินไข้ได้ปวย

6.2.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อแผนงานทั้ง 4 แผน จากการสำรวจภาคสนามดามหมู่บ้านและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในชุมชนต่างๆ สามารถประมวลได้ว่าประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมต่อแผนงานต่างๆ ดังนี้

- 1) แผนงานป้องกันและปราบปราม ประชาชนจะมีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลข่าวสารการลักลอบทำลายทรัพยากรป่าไม้
- 2) แผนงานสร้างจิตสำนึก ประชาชนจะมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเข้ารับการศึกอบรม และประชุมแสดงความคิดเห็นในด้านอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
- 3) แผนงานสำรวจวัดที่อยู่อาศัย และที่ทำการ ตามแผนงานนี้เป็นความต้องการของชาวบ้านที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบพิสูจน์ ติดที่ที่อยู่อาศัย และที่ทำการของตนเองเพื่อสามารถจะครอบครองพื้นที่ต่อไปอย่างถาวร
- 4) แผนงานพนวกและเพิ่มเติม ประชาชนเห็นว่าพื้นที่ป่าอนุรักษ์ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า มีการป้องกันรักษาที่เข้มงวดกว่าป่าสงวนแห่งชาติ จึงสนับสนุนให้ผนวกพื้นที่เพิ่มเติม

6.2.4 ข้อจำกัดในการศึกษาวิจัยการดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดที่เป็นปัญหาอุปสรรคที่พ้องจะแยกได้ดังนี้

- 1) ในการศึกษาวิจัย มีช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะสั้นและตรงกับช่วงฤดูเก็บเกี่ยวของชาวบ้านในพื้นที่ศึกษาจึงไม่

- สามารถทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) และนำเทคนิคการพัฒนางาน (AIC) มาประยุกต์ใช้ในพื้นที่ได้
- 2) ดำเนินการที่ตั้งของชุมชนในพื้นที่ศึกษาตั้งอยู่ห่างไกล เป็นพื้นที่ขาดแคลนทรัพยากร บางหมู่บ้านไม่มีทางรถยนต์เข้าถึง ประกอบกับเป็นพื้นที่ที่ประกาศใช้กฎหมายการศึกษาและสุรับของชนกลุ่มน้อยกับท่าทางพม่า ซึ่งหลังๆ ผู้คนของทุก民族อย่างต่อเนื่อง จึงมีความเสี่ยงภัยในการเดินทางเข้าสู่พื้นที่
 - 3) สื่อภาษา ประชาชนในพื้นที่ศึกษาที่เป็นชุมชนกะเหรี่ยงจำนวน 4 หมู่บ้านไม่สามารถอ่าน เขียน และพูดภาษาไทยได้ ทำให้เกิดความผูกพันในการสัมภาษณ์เก็บข้อมูล
 - 4) พื้นที่ศึกษาเป็นพื้นที่มีขนาดกว้าง การศึกษาวิจัยในระยะสั้นจึงไม่สามารถเก็บข้อมูลครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดได้

ในพื้นที่ของเขตครกษาพันธุ์สัตว์ป่าสาระวิน นับได้ว่ามีศักยภาพที่เหมาะสมเป็นเขตครกษาพันธุ์สัตว์ป่ามี พันธุ์พิเศษที่หายาก มีชนิด และสายพันธุ์สัตว์หลายสายพันธุ์ มีความหลากหลายทางชีวภาพในสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์ จึงเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยหลักภัย และ ขยายพันธุ์สัตว์ป่าได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเหมาะสมที่จะเป็นพื้นที่ศึกษาทางวิชาการในธรรมชาติ แต่เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่ ข้อมูลงานด้านวิชาการเกี่ยวกับด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าขังมีได้มีการศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง

6.3 ข้อเสนอแนะ

นอกจากศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

6.3.1 สิ่งที่น่าสนใจของประชาชนทั่วไปที่ต้องการทราบได้แก่ ความเสี่ยหายที่เกิดขึ้นจากการลักลอบตัดไม้ที่ผ่านมา และ มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไรบ้าง ดังนั้นจึงควรที่จะได้ทำการวิจัยประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่อไป

6.3.2 ปัจจุบันเขตครกษาพันธุ์สัตว์ป่าสาระวินยังขาดข้อมูลด้านวิชาการเกี่ยวกับสัตว์ป่า ซึ่งมีอยู่หลายชนิดและหลายสายพันธุ์ สมควรที่จะได้มีการศึกษาวิจัยในงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าเพื่อเป็นประโยชน์ต่ออนุชนรุ่นหลังต่อไป

6.3.3 ในพื้นที่รับผิดชอบของเขตครกษาพันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งเป็นชายแดนไทย-พม่าเป็นแนวยาวประมาณ 65 กิโลเมตร มีค่ายทหารพม่าตั้งอยู่สองแห่ง สมควรที่จะตั้งค่ายทหารอยู่ฝั่งตรงกันข้ามค่ายทหารพม่าเพื่อคุ้มครองราษฎรไทยและเจ้าหน้าที่ในการอุตสาหกรรมตามล้าน้ำเพื่อรักษาทรัพยากรป่าไม้ได้อย่างยั่งยืนสืบไป